विदूषकः ॥ चिन्तयति ॥ एसो चिन्तेमि । मा उण परिदेविदेहिं समाधिं भञ्जइस्ससि ॥ निमित्तं सूचयित्वात्मगतं ॥ अहो अहं कञ्जदंसी ।

राजा ।

असुलभा सकलेन्दुमुखी च सा
किमपि चेदमनङ्गविचेष्टितं ।
अभिमुखेष्विव वाञ्छितसिद्धिषु
व्रजति निर्वृतिमेकपदे मनः ॥ २८ ॥

॥ इति मदनोत्सुकस्तिष्ठति ॥

॥ ततः प्रविशत्याकाशयानेनोर्वशी चित्रलेखा च ॥

चित्रलेखा । सहि उव्वसि कहिं क्खु अणिद्दिट्ठकारणं गच्छीअदि ।

उर्वशी ॥ मदनवेदनामभिनीय सलज्जं ॥ सहि केमकूडसिहरे लदाविडवन्तरे लग्गा वेजअन्तिआ । मोआवेहि त्ति मए भणिदा उअहसिअ मं भणासि । दिट्ठं क्खु लग्गा । ण सक्का मोआविदुं । दाणिं पुच्छसि । कहिं अणिद्दिट्ठकारणं गच्छीअदि ।

चित्रलेखा । किं णु क्खु तस्स राएसिणो पुरूरवस्स सआसं पत्थिदासि ।

उर्वशी । एसो मे अगणिदलज्जो ववसाओ ।

चित्रलेखा । सहि तथापि संपधारीअदु दाव । को उण सहीए तहिं पढमं पेसिदो ।

उर्वशी । णं हिअअं ।